

ТОДОР ЦЕЛОВ

ТРУДЪТ

/АЛТЕРНАТИВАТА/

*„Раят и Адът са само на
Земята и за човека: Адът
това е човечеството при
господари и роби, а Раят това
е всечовеческото общиарство,
основано на равенство и
братство.”*

Учение на Богомилите.

МОНТАНА 2005

ТРУДЪТ /АЛТЕРНАТИВАТА/	1
I. СВЕТЪТ НА КАПИТАЛА	3
<i>ВМЕСТО УВОД</i>	3
<i>А. Парите – най-голямото зло за човека.</i>	4
<i>Б. Капитала висша форма за използване на парите.</i>	6
<i>В. Банковата система – база на капитала.</i>	8
<i>Г. Триадата пари-капитал-банкова система и развитието на обществото.</i>	9
<i>Д. Класовото общество и обслужващата го триада пари – капитал - банкова система.</i>	10
<i>Е. Глобалното общество – инструмент за обезличаване на човека.</i>	13
<i>Ж. Марксизма – наука за капитала.</i>	27
<i>З. Марксизма и социалната философия на българите /богомилското учение/.</i>	30
II. ТРУДЪТ И ЧОВЕКА.	35
<i>УВОД.</i>	35
А. БЪДЕЩЕ В МИНАЛОТО	36
Б. ИЗПЪЛНИТЕЛНА ВЛАСТ И ОРГАНИ.	45
<i>Ред и сигурност.</i>	46
<i>Социална защита</i>	49
<i>Трудова заетост.</i>	51
ЗАКЛЮЧЕНИЕ	54

I. СВЕТЪТ НА КАПИТАЛА

ВМЕСТО УВОД

Класовото общество /капитализма/ отива към своя последен стадий на развитие – глобализма. Глобализмът е форма на крайна централизация на управлението и подчиняване на всички политически и обществени сили. Чрез нови закони механически ще се уредят всички прояви на политическия живот. Ще се въведе такъв деспотизъм, който ще е в състояние във всяко време и на всяко място да задуши противодействащите сили.

Капиталът си присвоява все по-голяма свобода на действие, овладява всички колела на държавния механизъм, монополизира икономиката и търговията. Това му дава неограничени възможности да налага волята си над обществото. Овладяването на медиите и синдикатите от капитала води до пълен контрол над общественото мнение. Това се постига като от разни страни, слугуващите на капитала изказват много и противоречиви мнения и то до тогава, докато обществото се заблуди и се загуби в лабиринта на противоречията. До тогава то, обществото, ще разбере и ще се примири с мисълта, че политическите въпроси не са от неговата компетентност и че компетентни са само тези, които го ръководят, т.е. капитала.

Създава се обществен хаос, който да изтощи обществото, в резултат на което се установява непоклатима власт на капитала в целия свят. А това означава затвърждение на класовото общество, при което малко хора, владеещи капитала, ще живеят от труда на преобладаващото мнозинство, което ще доведе човечеството до гибел.

А. Парите – най-голямото зло за човека.

Преди около двеста хиляди години в живота на човека стават резки промени. Натрупването на материални блага от отделни личности е станало пречка за развитие на обществото. В същото време обществото става класово – класата на имащите и класата на бедните слоеве от народа. Имащите владеят всичко, нямащите /мнозинство/ с труда си създават богатствата, но и с него се препитават. И тук е изникнал големия въпрос как да се уредят обществените взаимоотношения. И са измислили паричните знаци, все още незнайно защо, наричани “финикийски” по данните за тяхното финикийско поданство. Парите стават основният оценител в човешкия живот. Те завладяват човешките взаимоотношения. Въвеждането на парите съпътства класовите отношения между хората. Парите са тези, чрез които натрупалите огромни материални блага завладяват целокупния човешки живот и ги превръщат в посредник между хората и източник за експлоатация.

Оценяването на положения труд с парични знаци позволява получаването на печалба и принадена стойност. От друга страна парите са система за обслужване на пазара. Който владее парите, той владее и пазара.

Трудът попаднал в лапите на парите губи своето ценностно качество като единствен оценител на човека и се превръща в източник на принадена стойност, експлоатация на човека на труда и обогатяване на владеещите парите. По този начин наричащия себе си елит паразитира върху обществото създавайки триумвирата ПАРИ-КАПИТАЛ-БАНКОВА СИСТЕМА.

Карл Маркс в цялото си творчество и особено в “Капитала” е разработил въпроса за парите - капитала и банковата система, вярно за условията на 19 век / началото на индустриалното развитие на човечеството/. Въпреки това неговите разработки са достатъчно валидни и за

развитието им и през 21 век и особено опитите на олигархичния капитал да завладее изцяло човешкото общество и да създаде необходимите му за безпрепятствено господаруване условия, които са комплектувани в нареченото от тях Глобално общество.

Ние ще се спрем само на някои аспекти, които определят негативното действие на парите в развитието на човечеството.

1. В обществото човекът е единствената ценностна съставка. Той е, който създава обществото, на него то се крепи и чрез него се развива. Няма ли го човекът всичко останало е излишно и то няма да съществува. Човека участва в обществото със своите физически, умствени и морални качества, без които и човекът няма да е човек и обществото не е възможно да съществува.

2. С трудовите си качества човека създава блага необходими за живота му, наречени от Маркс стока. Парите също са резултат от човешката дейност, следователно и те са стока. Тоест трудът е единственото ценностно качество на човека и той трябва да бъде основата, базата върху която да се оценява човека и неговото място в обществото.

Така ли е при Маркс? Оценявайки класовото разделение на обществото, Маркс в своите разработки превръща трудът от ценностно качество, и то единствено за човека, в стока, наречена от него работна сила. С това са разменени местата на стоката пари и качеството труд, с което парите са поставени над родителя си трудът, следователно трудът става стока, която се купува и продава посредством парите. Обществото се превръща в класово. В това се коренят и причините породили класовото общество и разделение на хората по имуществен признак, тоест парите стават качество, с което се оценява всичко в обществото. И не само като оценител на всичко в

живота на човека, те стават всеобхватен господар, едноличен тиранин, от който освобождаване не е възможно с нормални средства и излизане из под техния контрол е невъзможно. Ето защо парите са първото и всеобхватно ЗЛО сполетяло човечеството в търсене пътища за развитие.

Б. Капитала висша форма за използване на парите.

Парите като разменно средство при общуването на хората не притежават свойството за получаване на принадлежна стойност, тоест скрита печалба и експлоатация. Но парите са измислени не толкова да улесняват общуването между хората, а преди всичко да създават условия за използването на натрупаното материално богатство. Ето защо те са превърнати от средство за общуване във всеобщ еквивалент на родителя си трудът и източник на властови и неравнопоставени взаимоотношения в обществото. Заменяйки натрупаното материално богатство с пари, от една страна се създават условия за ускоряване обмена и съхранението, а от друга – натрупването на по-големи богатства. С това парите са превърнати в своето ново качествено изражение – в КАПИТАЛ.

Както парите са измислени от хората, така и капитала, в основата на който стоят парите, също е измислен от хората и се използва единствено за експлоатация на човешкия труд, получаване на принадлежна стойност и непрекъснато обогатяване на малка част от населението. Капитала става способ да създава необходимите условия за подготвяне на човека и обществото, в което живее и става едноличен управител на човешките взаимоотношения и живота като цяло.

За разлика от парите, които се получават съобразно вложения труд, капитала може да се добие единствено по

линия на кражбата. Тази кражба става по различни пътища, но източника е един – това е човека и неговата способност да се труди и да произвежда материални и духовни блага. Колкото и грубо да звучи това определение за произхода на капитала, той е верен.

Капитала завладява първоначално производството на блага, а след това и целокупния човешки живот. Поставен е като хомот върху човечеството и съобразно своите потребности направлява развитието на обществото. Капитала става средство за подчиняване на всички дейности на човека, превръща хората на труда в “ГОИ” и осъществява целите на “богоизбраните” за налагане на тяхната воля. Човекът е превърнат в роб на парите, съществуващи като капитал и то роб без надежда да се освободи някога, тоест в класовото общество, още повече в глобалното, човека на труда става абсолютен роб на парите.

Но капитала сам за себе си трудно би съществувал и действал, като глобално, определящо развитието на обществото качество. Ето защо е измислена и базата от която капитала, като октопод протяга своите пипала и смуче жизнените сокове на обществото

В. Банковата система – база на капитала.

Капитала паразитира върху човешкия труд и създава ново качество в отношенията между хората – разделянето им на класи и неравенство по имуществен признак. Банковата система е паразитно образование, което е създадено на обслужва капитала и да създава възможности за неговото обръщане от едно качество в друго и безпрепятственото му развитие. Тя е паразитна организация, която не произвежда, а обслужвайки капитала печели.

Капитала и неговата обслужваща го институция не могат да работят нормално, ако от вложените пари не се получат повече пари. Капитала вложен в производството, или където и да е в другите сфери на живота получава принадлежна стойност, тоест скрита печалба, която е резултат единствено от експлоатацията на труда. С други думи капитала без принадлежна стойност не може да съществува. И това му качество се осигурява от банковата система.

До индустриалният период от развитието си взаимоотношенията в обществото се характеризират с формулата: СТОКА-ПАРИ-СТОКА. С преминаването на пратите в своето висше качество КАПИТАЛ, обществото е вече индустриално формулата става: ПАРИ-СТОКА-ПАРИ ПРИМ.

Тази трансформация е изключително важна и тя определя характера на обществото, което е само класово. Капитала и неговата обслужваща го институция не могат да функционират нормално, ако от вложените пари, получавайки стоката не се получат повече пари.

Без пари няма капитал, но капитала самостоятелно не е в състояние да изпълнява отредените му функции, ето защо е създадена институция, чрез която той функционира

и осигурява господството си над труда. Следователно триадата ПАРИ-КАПИТАЛ-БАНКОВА СИСТЕМА е монолитна и ако който и да е член липсва, то и самата система няма да съществува.

Г. Триадата пари-капитал-банкова система и развитието на обществото.

Единственият критерий за обществото е ЧОВЕКА. Щом като човека е единственият критерий за качествена характеристика на обществото от това следва, че и обратният критерий – обществото със своите правила и норми – е призвано да създава необходимата обстановка за развитие на човека и неговото активно равнопоставено участие в живота му. Това е единственото и задължително условие за нормално съществуване на обществото. Спазено ли е това условие и ако не е спазено, коя е причината? За съжаление обществото не изпълнява тези условия, то е превърнато в средство за осигуряване на необходимите условия за безпрепятствено функциониране на парите, капитала и банковата система. Смяната на естественото обединение на човека: семейство, фамилия, род с безличното обединение, наречено общество, премахва естествените връзки между хората и ги заменя с връзки и взаимоотношения подчинени на парите, като всеобщ посредник. По този начин обществото е превърнато в средство за разделяне на хората и за подчиняването им на изискванията на парите и тяхната висша форма – капитала.

Изхождайки от горната презумпция се налагат два извода:

1. До сега съществувалото и съществуващото в момента общество не осигурява равнопоставен живот на всичките му членове, то обслужва изискванията на парите и капитала за получаване на принадлежна стойност и

разделение на хората по имуществен признак, т.е. то е класово и обезпечава безпрепятствена експлоатация на труда.

2. Необходимо е да се създаде ново общество, което да гарантира равнопоставеност на всичките си членове, общество, което да не допуска разделение на богати и бедни, експлоатация на труда и да освободи човека от оковите на триадата ПАРИ-КАПИТАЛ-БАНКОВА СИСТЕМА.

Д. Класовото общество и обслужващата го триада пари – капитал - банкова система.

От зората на своето съществуване хилядолетия човека е общувал помежду си чрез естествените му обединения – семейство, фамилия, род, племе, нация, народ.

Всички тези обединения са служили на човека за развитието му у активното му участие в живота им. Единственият критерий за положението на човека в тези обединения е бил, че той е човек и неговите заложи и възможности да се труди и да произвежда материални и духовни ценности за свое благо и за благо на обединението към което принадлежи. В тези обединения човека е равнопоставен и единствената разлика между тях е била възрастовата йерархия, която е играела обединяваща роля. Подчинеността на младия спрямо възрастния е доброволна и добронамерена и се е крепила на взаимното им уважение. Свободата на личността и неговите индивидуални права са пълни и всеки справедливо е заемал мястото в обединението, което е заслужавал. Не се е допускала възможност за неравнопоставено отношение между членовете на обединението, което е било стимул за активно участие на всички в живота му. Тези обединения естествено са

възникнали от човека и са на човека, в него натуралното общуване е единственото общуване между членовете му.

1. Възникване на класово общество.

В човека са заложени добри и лоши качества. Добрите са качества на създанието, лошите – на разрушението, но и на съхранението, когато трябва да се бори за оцеляването си.

Въвеждането на парите, като всеобщ еквивалент в определяне взаимоотношенията между хората, активизира и извежда на преден план лошите качества на човека, преди всичко алчността. От тази момент естествените обединения стават пречка в налагане волята на парите и започва тяхното обезсилване. Първоначално е ограничено значението им, а по-късно и тяхното определящо значение в живота на хората. Племя, нация, народ поемат организацията на човека е неговото непосредствено общуване. Но и те започват да ограничават действието на всеобщия еквивалент (парите) и е измислено безформеното, аморфното обединение на хората, наречено общество. То поема функциите на основа, база върху която стъпват парите за да изпълнят своето предназначение. Това е началото и условието за деление на хората, първо на богати и бедни, а след това и на по цвят на кожата, религия и какви ли още не признаци, които разделят хората. Така възникват и се утвърждават класите и обществото става класово.

Класовото общество и парите взаимно осъществяват своето действие в покоряването на човека и превръщането му от свободен в зависим, от творческа личност в роб, механически изпълнител волята на парите. Стигаме до извода, че обществото и най-вече класовото става четвъртия член на триадата пари – капитал – банкова система, без което и триадата не би могла да съществува. Докато при естествените обединения на човека

взаимоотношенията са непосредствени и натурални, то в обществото и най-вече в класовото – парите стават единствения възможен и задължителен посредник между хората. Без тях живота става немислим, а от тук започва функцията им, да разделят хората на имащи и нямащи, на богати и бедни, на експлоататори и експлоатирани. Обществото вече е класово – класата на богатите и класата на бедните.

2. Класовото общество и човека.

В класовото общество човека е подложен на жестока експлоатация. Разделен е на класи, политически партии, синдикати, религии, секти. В основата на това деление стоят парите и владеещите парите. Човека става роб на парите и от тези вериги не може да излезе докато не се премахнат, или най-малко не се разхлаби тяхното действие. В класовото общество веригите все по-здравно обхващат хората на труда. Тези вериги се държат от малцинството хора подчинени единствено на законите на алчността, която се подхранва от тяхното коравосърдечие и ненаситността да трупат богатства чрез кражбите в буквалния смисъл на това понятие, но и чрез узаконени нейни форми, като: лихвата, печалбата получавана от незаплатения труд, реституцията, приватизация и други видове кражби.

В класовото общество човека на труда е обезличен, поругава се неговата идентичност, той е превърнат в роб, който има единственото право да произвежда блага за господарите владеещи парите не е случайно извършеното разрушителство принизило и унищожило естествените човешки обединения: Род, Фамилия, а сега и Семейството е в процес на ликвидация. Всичко това довежда до обезличаване на човека и унищожаване на неговата самоличност.

Е. Глобалното общество – инструмент за обезличаване на човека.

Установяване на “НОВ РЕД” е съпътствувало човечеството още от въвеждането на парите, като всеобщ оценител и посредник в отношенията между хората. Парите са незаменим атрибут на класовото общество и им е поставена задача да разрушат доброто у човека и да изострят неговите наклонности към егоизъм, егоцентризъм, безочие, всеобхватна алчност и животинско поведение. А това са качества, които разделят човека, обезличават го и в крайна сметка го подчиняват, възбуждането на тези качества на човека има единствената цел шепа хора да натрупат все по-големи богатства, да овладеят взаимоотношенията между хората и в крайна сметка да въведат “Новия ред” сега наречено “Глобално общество”. Всичко това е предвидено и осъществявано хилядолетия наред с променлив успех, но досега не е дал търсените глобални решения. В това преследване на целите са използвани различни прийоми и способности, в началото грубата сила, а в края на 19 и 20 век и началото на 21 век е впрегната в пълна мощ и науката. Съчетавайки грубата сила с научните “открития” доведоха до масова заблуда и възбуждане на най-лошите качества у човека. Това разделя хората, прави ги уязвими на манипулация и забрава на вродените му качества за равнопоставеност на всички човеци, уважение на другите и по този начин себеуважение, равни права и задължения в Рода, Фамилията, Семейството, Нацията. Това не са голи твърдения, те почиват на изследване наследството на великите цивилизации съществували преди Христа – техните научни достижения и национално развитие.

Обезличаването на човека съпътства въвеждането на “Новия ред”. Това се осъществява по линията на финансово – информационната дейност, която се

превръща, преди всичко, във война на парите срещу труда. Глобализъм е новото име на “Новия ред” и той е призван да подчини още по-пълно човека на парите. Това се постига чрез дейността международните финансови институции – Международен валутен фонд и световната банка – чиито кредити принуждават все повече национални държави да се подчиняват на диктувани от вън условия, при което те предават всички национални позиции, тоест нациите вече нямат способността да се идентифицират и осигуряват самостоятелен собствен живот на хората. Това създава условия за безмилостно мародерство спрямо човечеството от страна на международните финансови институции. Населението на окупираните от валутните институции национални държави е превърнато единствено в ресурс, който се използва и експлоатира. Всичко, което има в тези райони се разграбва, изнася се и се концентрира в местата на капиталовото съсредоточие, тоест изсмукват се соковете на народонаселението и му се втъпява, че това е нормално и че няма други решения на проблема. При това положение доброзорно се стига до капитулация на националния елемент, постига се срыв на собствените позиции и принципа и се преминава към национална катастрофа и изчезване на националния елемент. При това положение нацията губи своята история, настояще и бъдеще и се превръща в тор за установяване на и буен растеж на “Новия ред”, на Глобалното общество. Фактически няма общество, а има само ред, който слага непробиваема стена между глобалистите и останалото човечество. И този глобален ред, в основата на който стоят парите, като капитал, руши създадените вековни национални традиции, обезличава националностите, създава от човека работно животно, което е годно единствено с труда си да създава повече богатства за глобалистичният елит.

Схемата за налагане на такъв ред е: Кредит за стабилизиране – инфлация – фалит – изплащане на дългове със същите тези кредити. По тази схема действат създадените за целта Международен валутен фонд; Световна банка; Световна търговска организация. А там, където това е невъзможно решение идва чрез военни организации – НАТО и международни военни сили.

3. Капитала – основно оръжие за глобализиране на човешкото общество.

Главното, което определя глобализирането на човешкото общество е свободата на движение на капитала. Тази свобода на движение поставя капитала в привилегировано положение, което създава условия и възможности за пълно подчинение на икономическия живот на всяка една Национална държава, което може в даден момент да я взриви, или да я “поощри” в зависимост от поведението на националната държава.

Глобализирането е обратнопропорционално на социалната политика, което означава, че от това зависи суверинитета на националната държава, на който суверинитет може да се постави кръст чрез незабавна финансова намеса в нейната икономика.

Разглеждайки възможностите на глобалното общество и насоките на неговото развитие могат да се определят и формулират следните негови характеристики:

- а) Свободно движение на капиталите;
- б) Изключителен ръст на финансовите сделки;
- в) Безконтролно създаване на безданъчни офшорни зони;
- г) Ограничаване на суверенитета на националните държави и разрушаване на техните валутно – финансови системи;
- д) Създаване на транснационални корпорации, чрез които се извършва процесът на глобализиране;

е) Подчиняване на националните интереси на корпоративния капитал.

Това са качества без които е невъзможно създаването на новия ред. В центъра на тези качества стоят парите. Ето защо на парите се възлага основна роля в установяването на новия ред, а това предполага създаване на възможности за тяхното мълниеносно движение и присъствие в необходимият момент във всяка точка на световната икономика. По такъв начин те определят и диктуват поведението на националните икономики и възможностите за развитието им и способността им да осигуряват независимост на националните икономики и зависимостта им от движението на парите е създаването на „Нов ред” – Глобализъм. А това означава да се насочи развитието на човешката цивилизация в подчинено на Глобалния елит посока, която няма нищо общо с досегашното човешко развитие. Структурната единица, която осигурява безконтролната намеса на парите в националното развитие е Транснационалната корпорация. Тя е предназначена да се вмества в националните икономики, да завоюва позиции в националните държави и да узурпира управлението на националното развитие, тоест тя, а не националните правителства решават въпросите на икономическото и политическото развитие на света. Тя е базата върху която се изграждат възможностите за създаване на световно наднационално правителство и утвърждаване на световното глобално общество.

В момента в света има около 65 000 транснационални корпорации, които контролират над 850 000 национални компании. 500 транснационални корпорации са ядрото, в което е концентрирана неограничена икономическа и политическа власт и те фактически определят и контролират установяването на световен ред и управление

на човешкото общество съобразно изискванията и потребностите на елита притежаващ тези корпорации.

Пазарното капитализиране на някои от тях, като фармацевтичната, нефтената, автомобилостроителната и други надминава 500 милиарда долара, а обемът на продажбите само на филиалите им за 2002 година е повече от 19 трилиона долара.

В момента тези корпорации контролират над 55 на сто от световното промишлено производство, 70 на сто от световната търговия, почти 90 на сто от преките инвестиции в националните икономики. Съвкупните валутни резерви на тези корпорации надминават няколко пъти резервите на всички централни банки взети заедно, което позволява преминаването само на 1-2 на сто от паричната маса, тяхно владение да измени напълно **(страница 11 от тетрадката, първи ред)** на всяка национална валута, тоест да променят политическата и социалната обстановка във всяка национална държава.

Траснационалните корпорации, или болшинството от тях имат и военно производство за което получават държавни поръчки и още по-големи печалби. По този начин обвързването на корпоративният капитал с държавната политика става пълно и необратимо.

От казаното до тук може да се направи извода:

- Парите са двигател на човешкия живот. Те са основната причина за избухването на войни наказващи отклонилите се от пътя на глобализацията национални държави. Това означава, че взаимоотношенията в обществото се характеризират с формулата ПАРИ-СТОКА-ПАРИ ПРИМ, което определя и характера на обществото, то е само класово, експлоататорско, античовешко.

Следователно триадата ПАРИ-КАПИТАЛ-БАНКОВА СИСТЕМА и базата в която те функционират

ОБЩЕСТВОТО е монолитна. Тя определя възможностите за налагане на новия ред в света – ГЛОБАЛИЗМА и пълно подчиняване на човечеството на този ред.

4. Религията средство за морално обезпечаване на човека за новия ред.

Основно качество на човека е неговата вяра в живота. Вярата ражда убежденията у човека за доброто и злото, за правото и кривото, за възвишеното и реалното, за възможностите на живота. Но убеждението предполага съвест, съвест на разума у човека, защото където няма съвест и разума липсва.

Карл Маркс смята, че убежденията „са възли, от които не можем да се освободим без да разкъсаме своето сърце; това са демони, които човек може да победи единствено като им се подчинява”?

Това е обяснение на базата върху която е изградена системата на религиозните вярвания и тази има единствената задача и цел да подчинява вярата на човека и да я насочва в посока на подчиняването му,

Религиозните вярвания са изключително богато разнообразие и всеки народ има свое мирогледно религиозно чувство. Това се отнася и до народите които изповядват едно и също религиозно учение.

Всички религиозни учения третират човека като човек, позовават се на добрите му качества. Учат на уважение един към друг, на взаимопомощ и търпимост.

Основа на религиозните учения са моралните норми у човека, поради което в тях са застъпени и обосновани морални догми, в тях се корени достъпността на ученията за човека. Те изповядват това от което има нужда човека и която е моралната му същност. За да бъдат близо до човека, да създадат в неговата съзнания, че това е неговата същност и от това се нуждае и е вътрешно личностно усещане религиозните учения изповядват тези морални

догми и целия човешки живот е изобразен чрез моралните му ценности. Това е голямото им предимство поради което те стават вяра за доброто към което се стреми човека. Нещо повече те се превръщат в сляпа вяра, която ограничава свободата на живота. Тя, религията, поражда нужда от морални светоусещания, които в повечето случаи нямат нищо общо с реалния живот, сляпата вяра, че имагинерно нещо, наречено Бог, ще реши проблемите ти и ако не ги реши в този живот то това ще стане в отвъдния, къде е той никой не може да каже, но израза „На онзи свят бог осигурява праведен живот” стои пред всеки.

Такива са моралните догми с които борави религията, тоест те са привлекателни лесно възприемчиви и не изискват никакви трудови навици, те не изискват от човека да се труди, да полага усилия за придобивките, които му се обещават. С други думи, въпреки, че моралните религиозни догми разкриват и в основата им са добрите човешки качества, те се опират и възбуждат едно от най-лошите качества на човека – мързела.

Ако труда е единственото качествено измерение на човека, мързелът е неговият антипод и възбужда всички отрицателни черти в човека. По този начин религията подчинява чувствата у човека, възбужда готовански пориви и го превръща в тесто от което може да се извае всичко, което е нужно за проспериране на владеещите парите.

„Бои се от Бога – почитай царя” – ето свързващото звено за подчиняване чувствата на човека. Бога е всемогъщ, той може да създава всичко. Царя е поставен от бога и затова той определя направленията за живот и трябва да бъде почитан, да му се подчиняват и безропотно да се изпълнява неговата воля, която е воля на Бога. По този начин парите стават единственият оценител на живота, защото бог ги е създал.

Връзката между религиозните учения и парите е пряка и това създава по-голяма свобода за въздействие върху съзнанието на човека и неговата убеденост, че това е правилния път и всяко отклонение от него води до нещастие. Именно религията е звеното, което морално обезпечава човека за преклонение пред богатството, тоест пред парите. Тя е основно средство за безпрепятствено подчиняване на човека от парите и признаването им за единственото, необходимото и безспорното средство за общуване между хората и без тях живота е немислим.

От казаното до тук може да се направи извода:

- Религията е петата съставна част на триадата ПАРИ-КАПИТАЛ-БАНКОВА СИСТЕМА и тя обезпечава моралното подчиняване на човека на парите. Тя, използвайки моралните ценности, подавайки ги като морални догми възбужда отрицателните качества у човека, като набляга преди всичко на неангажираността на човека да се грижи за себе си, очаквайки тази грижа от Бога, а това след лакомията е най-отрицателната черта на човека – МЪРЗЕЛЪТ.

5. Науката – впрегатното животно на Новия ред.

Налагането на „Нов ред” на човечеството хиляди години е вървяло по линия на насието. То, насието, е двигателя за установяване на световно господство, то е и причината за движението на човешки маси от един район на Земята към други райони – Великото преселение на народите, политическата и икономическата имиграция и други подобни. Чрез насиение са изчезвали племена и народи и са превръщани планетарни райони в пустини, в които екологическото замърсяване е така наситено, че е невъзможно да се живее.

Насието е изчерпило своите възможности за установяване на „Нов ред”, въпреки, че то продължава да

присъствува в установяването му и в крайна сметка за налагане властта на парите.

Религията заема място в човешките взаимоотношения и обработва моралните устои и без насилие подчинява човека на нивите изисквания, като налагане сляпа вяра в нещо, което е извън човека и без което той не може да живее. Вяра, че така е устроен живота и това не зависи от личността, а единствено от божествената сила, която налага и ръководи живота и за всеки е записано как ще бъде устроен и ще премине живота му. Живота на всеки е записан в „Дебелата книга” и от записаното не може да се излезе и да се промени каквото и да е!

Религията създава морални устои за безпрепятствено налагане на волята на парите в човешките взаимоотношения и увековечаване на класовото общество, сега наречено с името „Демократично”.

Както насилието изчерпва възможностите си и религията не успява да се установи, като основен двигател на „новия ред”. Двете взаимно-прониквайки и взаимно-действайки си успяват в известна степен и на определен етап на развитие на човечеството да бъдат основополагащи. Но техните възможности се указват недостатъчни да решат проблема. Науката идва на помощ и чрез науката се създават условия да се запълнят празнотите, които пречат за налагане на „Нов ред” в човешките взаимоотношения. Науката като разглежда и обяснява развитието на живота на Земята и силите, които въздействат и определят параметрите му е впрегната и вече стотици години взема участие в подготовката на човека за налагане в живота в живота му на порядките, които изискват и позволяват да се установят новите порядки в човешките взаимоотношения. Това става като в една или друга степен, в един или друг район от живота на човека науката, разработвана от гениални учени насочва

знанията на човека за себе си и взаимоотношенията му с природата и помежду си в посока изискваща пълна заблуда и подчинение, налага знания, които насочват действията му в посока удобна за манипулиране и в крайна сметка пълното му подчинение на удобния за Елита бит и взаимоотношения.

В съвременната наука въпросът за генезиса на човека е изключително застъпен. База на всички разсъждения и изходен пункт за обясняване произхода на човека служи трудът на Чарлз Робърт Дарвин „Произходът на човека и половият подбор” (1971 г.). Теорията на Дарвин е едно от най-забележителните естествено-научни „открития” на 19 век, което я прави водеща и определяща за произхода на човека от животински прадеди. Тя завладява естествените науки и всяка друга трактовка за произхода на човека опира в нея и губи своята сила. И това продължава вече два века. И още нещо: изтъквайки социалните причини като определящи за отделянето на човека от животинския свят – ролята на труда в общественото съзнание предизвиква възникването и на диалектическия материализъм.

Целенасочено възникват две учения, които допълвайки се поставят мисленето и поведението на човека в една погрешна плоскост, която води неминуемо до създаване на подчиненост в човешкото общество. Завладяват знанията на човека за себе си и по този начин обясняват човешкото поведение, начин на живот и развитието на обществото му в посока удобна за манипулиране на човешкото съзнание и безпроблемното му управление. Грубо и опростенчески казано създава видимост, че щом човека е произлязъл от животинския свят и живота му трябва да се подчинява на животинските нагони. Но такава ли е истината за произхода на човека и неговото присъствие на планетата Земя?

През последните няколко десетилетия усилено в науката за произхода на човека се заговори за палеоконтакти, за НЛО, за богове и хора. Един от най-упоритите изследователи на доказателства и аргументи за извънземен произход на човека е швейцарецът Ерих фон Деникен. В известните негови книги „Спомени от бъдещето”, „Послание от боговете”, „Посев в Космоса” и други за пръв път се провокират новите идеи за произхода на човека. Използвайки археологическите открития, материалните доказателства и факти фон Деникен доказва своите тези и твърдения.

Съществуват и други изследователи чиито изследвания водят до тезата застъпена и от фон Деникен.

Ето какво пише Кръстьо Мутафчиев в труда си „НОМО SAPIENS за произхода на НОМО SAPIENS”: „... И тъй „спорът” е една изключително трудна за анализиране теза, все пак не е лесно да бъде даден отговор. За да бъде изяснен „Вечния спор” за произхода на човека крайно необходимо е учените и специалистите да обърнат поглед към някои игнорирани истини, които са ни завещание от тъмата на времето:

- На всички е известно, че човекът е част от природата, а самата природа представлява част от световната материя.

- Според халдейците „Световната материя, както никога не е създадена, така и никога няма да изчезне... ПРОТОКРАТИТЕ не само са твърдели, но и със средствата на висши познания са ни показали от къде са дошли създателите на Хомо сапиенс на планетата. Те не само са го създали, а са му завещали и „Великата мъдрост” – уникалните познания и умения...”.

Време е науката за живия организъм да се възползва от „Великата мъдрост” оставена ни от нашите създатели и да даде ясен и точен отговор на въпроса за произхода на „Хомо Сапиенс”. Тази „Велика мъдрост: и знанията

оставени ни от нашите предци показват несъстоятелността на учението на Чарлз Дарвин и пагубното му действие върху развитието на естествознанието и други науки занимаващи се с живия организъм. Натрупаните знания са достатъчни за да излезе истината за произхода на човека на яве. По наше скромно мнение натрупаните доказателства водят до знанието, че прародителя на човека на Земята е един и появата му, на човека, е резултат от генното инженерство и че замисъла на прародителя е в условията на живот на Земята всеки жив индивид да е единствен и да създава с присъствието си равновесието на живота. В началото на третото хилядолетие има крещяща нужда да се изясни и докаже произхода на човека, от това зависи бъдещето му.

В мирогледната система на нашите предци е застъпен въпроса за произхода на човека. В потвърждение на техните знания за произхода на човека те са ни оставили достатъчно сериозна информация. Един от големите проблеми е е, че ние съвременните хора не възприемаме сериозно твърденията им и най-вече казаното от Шумерите, че боговете са били хора, били са на Земята и са общували с човеците. Шумерите са ги наричали АНУНАКИ, което в единствено число вероятно ще е АНУНАК. Но АН на древнобългарски е НЕБЕ, а НАК е човек, тоест НЕБЕСЕН ЧОВЕК.

Според преданията на **(страница 16 от тетрадката)** /Сребърни, Котрагови/ българи първият българин е роден от рибата БАЙГАЛА. Това ни препраща към ОАНЕС – „човекът РИБА” и ЕА – „този чиито дом е във водата”. Но това са синоними на ЕНКИ – богът на земята и водата. Както при Шумерите, така и при българите ЕН означава единствен, или бог, а КИ – вода плюс земя. В съвременния ни език тези думи виждаме в **(страница 16 от тетрадката)**, а коренът КИ в съвременната дума КИША.

На български ЕН означава и РАЗУМ. Друг символ на ЕНКИ е Земята, но тя е култова за древните българи.

Едно от имената на ЕНКИ е БУРУ, което означава „Бог на дълбоките мини”. Според изследване на инж. Серафимов най-древното име на българите е БУРГУРИ, Христо Маджаров подчертава, че и сега арабите наричат българите БЪРДЖАНИ заради уменията им в металургията. В българският календар е отбелязан денят на ЕНИ, а също така и **(страница 16 от тетрадката)**. Изводът, който се натрапва е, че нашите предци извеждат своя произход от бога на Земята и водата ЕНКИ, а Шумерите отнасят тази констатация за цялото човечество . появата на човека на Земята не е резултат на еволюцията, а на съзнателна и разумна дейност, тоест на генно инженерство което е осъществено от „Боговете”, тоест от небесните хора – АНУНАКИ.

Истината за това е трудно да се възприеме, но това не означава, че тя не е вярна. Всичко това нагледно е показано в миросгледната система на древните българи, която е изградена на базата на древното им учение за Върховното единство ВЕД. Календара също отразява знанията на нашите предци за Слънчевата система, Космоса и Вселената. Остава въпроса как са придобити тези знания и по-какъв начин тези знания са се отразили в миросгледа, празничната система и традициите на българите. И отговора идва от написаното по-горе, Светителя, който е създал Учението за Върховното единство ВЕД се нарича ЕНКИ, а това в най-пълна степен отговаря на въпроса за произхода на човека, а той е: Човекът на планетата Земя не е резултат на еволюция, а на генното инженерство на небесните хора – АНУНАКИ.

Диалектическият материализъм /Марксизма/ - наука за капитала.

Работническата класа от 19 и началото на 20 век е базата върху която се налага и на нея се опират действията на левите движения и влиза като приоритет в разработките на утопичния социализъм и преди всичко в схемите на Карл Маркс разработени в „Капитала: и утвърдил се като диалектически материализъм /Марксизъм/. И още нещо – Работническата класа е не само експлоатирана, но тя всекидневно се доказва като единствен господар на производството, но и единствен творец на всяко богатство.

В края на 20 и началото на 21 век тенденцията към мнозинство на работническата класа в обществото значително намалява. Трудът придобива нови форми, под въздействието на техническата революция той губи своята материализация. Организацията на производството е вече извън работния процес. Това означава, че цялостното оспорване на капиталистическата система не може да се решава както предписват Маркс и Епеле. Това е качествено изменение, което предопределя ефективността на Диалектическия материализъм /Марксизма/ да осъществява идеологическата основа на борбата за преминаване на класовото в безкласово общество.

От друга страна социалистическият експеримент създаде условия за **(страница 17 по средата)** на работническата класа – пълна свобода на избор на трудово поприще, загуби качеството отговорност за полагания труд, незаинтересованост и безотговорност към собствеността. Всичко това доведе работническата класа до закърняване, до безотговорност за съдбата на собствеността (ничия по своя приоритет) и развито чувство на готованство, което определи и несъстоятелността ѝ като фактор за прехода от класово към безкласово общество.

Казаното по-горе е резултат от прилагане постулатите на марксизма като наука призвана да осъществи движението за социална справедливост и

равнопоставеност. В нея са заложили парадигмите довели до срив на социалистическото общество под въздействието на Горбачовската „перестройка” и беше ликвидирана работническата класа като фактор за преобразуване на класовото общество в безкласово, а на нейно място не се създаде обществена сила която да поеме и да доведе до край решаване въпроса за ликвидиране на класите и класовото общество. А такава обществена сила има и тя води началото си още от до индустриалното развитие на човечеството. Маркс нарича тази обществена сила „Асоциирани производители”, или само „Производители”. Нейната качествена характеристика може да се определи по следния начин: Собствеността на средствата за производство и потреблението са лична и обществена, производителя е собственик и източник на работна сила. Труда, а не собствеността се явява единствен оценител на положението на човека в производствения процес и в обществото и той – човекът е единствен качествен фактор за развитието на човешката цивилизация.

Както Дарвинизма, така и Марксизма е наука, която създава илюзия, че разкрива пътищата за премахване на разделението между хората, но в основата си тя решава обратните процеси.

Ж. Марксизма – наука за капитала.

Карл Маркс е гения и успя да систематизира натрупания опит от развитието на човечеството и в известна степен обяснено от философските течения до него и създаде цялостна научна теория за общественото развитие. Той изведе няколко теоретични принципа, с които насочи общественото развитие в безизходица а именно:

1. Материалистическото разбиране на историята, разкри тайната на капиталистическото Производство

принадената стойност и изведе формулата на капитализма ПАРИ-СТОКА-ПАРИ ПРИМ /СТОЙНОСТ-СТОКА-ПРИНАДЕНА СТОЙНОСТ/.

На базата на съществуващото производство по негово време /19 век/ прозря бъдещето развитие на човечеството. На това се дължи и голямата заблуда, че марксизма очертава пътя за премахване на експлоататорските обществено-политически формации и установяване на безкласово общество, назовано от него – социализъм; комунизъм.

Основа на социалното звучене на марксизма са Равенство, братство, Свободата. Оказва се, че зад това звучене не стои изискуемата се същност, а служи за параван за да вкара човешкото развитие в задънена улица, а именно:

а) Марксизма залага на класовата борба, като двигател на историята. Но за да има борба трябва да съществуват обекти на противоборството, класи, а щом има класи обществото е класово. Класовата борба се води между две класи, съставни части на капиталистическото общество – КАПИТАЛ и РАБОТНА СИЛА. Тази борба се води **(страница 18.5)** за подобряване на живота на работническата класа и за нормално отношение към нея от страна на собствениците на средствата за производството. Тази борба може да продължи вечно!

б) С Диктатура на пролетариата започва, според Маркс, безкласовото общество – Социализма. Но има ли диктатура, при все това и на пролетариата, без тя да има насреща си субект спрямо който да се прилага, не може да се приложи. Диктатурата дели обществото най-малко на две: Пролетариат, който осъществява диктатурата и друга прослойка от народа върху която да се прилага. И още нещо никъде не е споменато за продължителността на тази

диктатура и ако приключи някога – как и с какви последствия за обществото.

в) Работническата класа – гробокопач на капитализма. Да! Работническата класа е съставна част на капиталистическото общество и то основна част. Тя е класата, която води борба срещу капитала за по-добър живот, но това не е достатъчно за да играе ролята на гробокопач. С други думи казано без капитал няма работническа класа, но и без работническа класа няма да има капитал. И ето, че стигаме до споменатото по-горе за необходимостта на нов елемент, субект в капиталистическото общество, който ще е в състояние да види сметката на капитала, тъй като Робовладелското общество не беше премахнато от робите, макар и да е имало масови (**страница 19**) движения и войни; Селяните не преобразуваха феодализма в капитализъм, така и на същото основание и работническата класа не е тази сила, която ще ликвидира капиталистическите обществено-политически отношения.

Новият елемент, субект, който има историческа даденост да замени експлоататорските /класовите/ общества с безкласово Маркс открива и го нарича „Асоциирани производители”, но само толкова. Тази обществена сила остава без негова разработка и я оставя на заден план, което вкарва комунистическото движение в погрешна посока, без да има ясно очертана и разработена истинска концепция за прехода от капиталистическо /класово/ общество в безкласово.

Това последното дава трайна погрешна посока на движението на човешкото общество и нагласа за незаменимост на капитализма, в последното време наричан „Демократично общество”.

3. Марксизма и социалната философия на българите /богомилското учение/.

Богомилското учение стои на базата на древното учение на българите за Обшиарското равноправие между хората. То „... Представлявало не само едно възвестяване на творческите и разрушителните сили, които движат Всемира, но в него е била провъзгласена всечеловеческата общиария, всечеловеческото общаниетие при всечеловеческо равенство и всечеловеческо братство, без лична собственост, без разни царства, без господари и без роби, в което се е състояла и силата му за да се разпространи после не само ж България, но и в цяла Европа...” /Антон Глогов „Богомилското учение”/.

Богомилското учение е дълбоко научно учение, което много векове преди Галилей, Коперник и Нютон има стройна теория за произхода на Вселената и на Слънчевата система. Ето какво пише френския философ Шарл Молини за Катаризма / Богомилството/ „... Рядко е съществувала идеологическа доктрина по-пълна и по-научна. Дори нейните противници са принудени да признаят и знанието и всеобхватната ѝ диалектика ...” /Академик Владимир Топанчаров „Две жерави – един пламък”/.

Разглеждайки философията на научния социализъм – Марксизма намираме идеите и принципите на богомилското учение, но достатъчно изменени за да придобият друг практически смисъл. Основите и на двете философски учения са: Равенство, Братство, Свобода. Има обаче коренно различие в тяхното тълкуване и приложение. Докато при богомилите те се отнасят за всички съсловия, от които се състои обществото, при Маркс на преден план излиза класовата борба, а с това узаконява и утвърждава неравенството. При богомилите всички са равни пред закона, средствата за производство и

потребление са обществена и лична собственост, забранени са парите във всичките им форми, труда е изведен като най-важната и ценностна характеристика на отделния човек и обществото като цяло, задължителна грижа на Държавата за обучение и трудово възпитание на децата. При Маркс, паразитирайки върху горепосочените богомилски идеи и принципи утвърждаването им започва с Диктатура на пролетариата, запазва капиталистическите икономически отношения – държавна собственост, капитал, пари, пазар и работна сила.

При богомилите практическата реализация на идеите и принципите се осъществява чрез „Всечеловеческа Общиярия”. При Маркс практическата им реализация е Социализъм – Комунизъм. Разликата в съдържанието им е огромна: Общиярията е форма на човешкото общожитие и се отнася за хората в цялото общество. Комунизмът е форма на съществуване на хората в Комуна, нещо неопределено затворено в себе си общество, което запазва възможностите за разделение на хората по Расов, Политически и Имуществен признак. За да изпълнява същите функции за обществото като общиярията, комуната би трябвало да се нарича КОМУНАРИЯ, тоест общожитие на хора.

Ето защо Марксизма е наука обслужваща капитала и разкривайки тайните за използването на парите, като всеобщ оценител на човешките взаимоотношения създава условия, политически и философски, които обслужват целите на онази прослойка от обществото, която си присвоява правото да командва настоящето и да диктува какво ще е бъдещето на човечеството

В. Послеслов.

Появата на парите изменят хода на човешкото развитие. Те създават условия за разделяне на хората и неравенство между тях. От казаното по-горе ние

доказахме, че парите не са се появили случайно и не случайно са наложени като всеобщ оценител в човешкото общество. За да изпълняват тази си роля за тях са създадени условия, които успешно налагат волята им, като единствен повелител на човешките взаимоотношения. Капитал, банковата система и буржоазното общество са тези елементи и без тях парите биха били едното нищо. Но и тези елементи не са били достатъчни и се е наложило да се мобилизират и други фактори съпътстващи човешкото развитие, като Религията и Науката. Всичко това е насочено да бие в една точка – парите са единствен и всеобщ оценител и качествена съставка на човешкото развитие и живот.

В процеса на утвърждаване на парите постепенно са унищожени естествените човешки обединения – Род и фамилия. Сега е в процес ликвидирането и на семейството, след което ще дойде ред на нациите и народите, с което ще бъде наложено ГЛОБАЛНО ОБЩЕСТВО. В него начело на обществото ще бъде върхушка съставена от „богоизбраните”, а останалото човечество, или ще бъде унищожено, а което остане ще изпълнява ролята на „ГОИ” /Диво работно общество/ и ще работи за благо на „Богоизбраните”.

Въвеждането на това общество създава условия за поставяне на човека в положението на абсолютен роб на парите.

От казаното до тук могат да се направят изводи:

1. Парите са най-голямото зло сполетяло човечеството по пътя на неговото развитие. Те са причина и на тях са заложени надеждите за разделяне на човека от човека, за появата и утвърждаването на класовото общество, за обезличаване на естествените човешки обединения – Род, Фамилия, Семейство, Нация и Превръщане на човека в роб.

2. Капитала и Банковата система осъществяват практическите условия за узаконяване на парите като всеобщ и без алтернативен оценител на човешките взаимоотношения.

3. Религията и Науката допълва условията за абсолютно господство на парите. Те използват вътрешният мир на човека за да докажат, че без парите живота му е немислим.

4. На прага сме на осъществяване целите заложили в парите, въвеждане на Глобално общество, което ще превърне човека в абсолютен роб и ще доведе човечеството до гибел.

5. Науката, в лицето на Дарвинизма, Марксизма и Айнщайнизма насочват вниманието на хората в посока удобна за целите поставени пред парите. Произхода на човека от диви животни /маймуни/, социалните изисквания и научните **(страница 21.5)**.

6. Произхода на Хомо Сапиенс не е резултат на еволюцията, а на Генно инженерство приложено от НЕБЕСНИТЕ ХОРА /АНУНАКИ/.

7. Равновесието на живота на планетата Земя е резултат от тъмния синхрон в съществуване на Слънчева система. Като част от този синхрон са живите и неживите предмети и поддържане на определени природни условия. Всяко нещо на Земята е единствено и е неразделна част от равновесието ѝ. Това е предпоставката и доказателството науката най-после да обърне поглед към истината за съществуването на материята и нейната висша форма човека и най-вече за произхода му.

8. Парите и техните вдъхновители създават условия за нарушаване на това равновесие, което е пагубно, не само за човека, но и за цялата Слънчева система.

9. Възможностите за преодоляване на това ЗЛО наложено като всеобщ оценител на човека и

взаимоотношенията между хората са заложиени в самите хора. Те са и основата върху която се основава равновесието на Земята. Това може да се види и изучи от миналото на човешкия род оставено ни, като наследство от Шумеро-Акадската цивилизация и записано в древните учения на Българския род „За Върховното единство ВЕД“; „Даоизма“ и „Богомилското учени“ и е било практически организирано в живота на българската държавност.

10. Налагането на Глобално общество е придружено с насилие върху човека и обществото. И то навлиза, като всеобхватна лавина, която помита всичко пред себе си. Човекът е превърнат в роб на парите и това робство е пълно. Развитието на обществото се осъществява под контрола на капитала и е в служба на капитала. И тази лавина, ако не се намери преграда, която да я спре ще помете човечеството заедно със собственият му дом – Земята.

Ето защо, драги читателю, втората част на тази разработка авторите са нарекли „Бъдеще в миналото“. В този раздел ще се опитаме да свържем в едно цяло миналото на човешкия род с неговото настояще и бъдеще. Ще направим опит да покажем, че развитието на човека без участието на парите и техните носители е не само възможно, но дълги години е било практика в живота му. Човека може да излезе от робското си развитие в синхрон с изискванията на природните дадености.

II. ТРУДЪТ И ЧОВЕКА.

УВОД.

Повече от 2000 години върху човека тежи наложеният му ред. Човешкото развитие тръгва по път, който няма бъдеще и който води човешкия род към гибел.

Програмата за това развитие е записана точно и последователно в тайните „Протоколи на Сионските мъдреци”, т.е. тази програма е разработена и прилагана от тайното общество, нарекло себе си „Сионски мъдреци”, общество съставено само от юдеи, последователи на бог **(страница 22.5)**. Това общество и днес определя посоката на развитие на човечеството, членовете на което държат и управляват световния капитал.

Всеки, който има съмнение в гореказаното нека внимателно да прочете книгата „Протоколи на Сионските мъдреци”, възпроизведени от юдеина Ашер Гинсберг и ще проследи пътя по който се е развивало класовото общество и завършека му.

Средството, с което е наложен този ред на общество на неравенство между хората, обществото, в което малък процент от хората живеят върху труда на подавяващото мнозинство са парите, тяхната висша форма КАПИТАЛ и базата на капитала БАНКОВАТА СИСТЕМА.

В началото на 21 век човечеството е принудено да влезе в нов етап от своето развитие – наречен ГЛОБАЛНО ОБЩЕСТВО, или ГЛОБАЛИЗЪМ. Това е общество, което затвърдява всеобщото влияние на парите върху човешкото битие, превръщат човека в РОБ и създават такива условия, които ще доведат човека до гибел, ако доброто не надделее над злото и ако народите не поемат оцеляването си в свои

ръце. Това е изключително труден процес, съпротивителните сили на парите са огромни, мястото, което заемат в живота на човека е централно, но въпреки това възможности има и те се коренят в миналото на човешкия род. Тези възможности са разработени в древните учения: „За Върховното единство ВЕД“; „Даоизма“ и „Богомилското учение“ на българите. Най-точно тези възможности са определени в Учението за „Общиарското равенство между хората“ отразено и записано в Богомилското учение. В него е записано дословно „... То представлявало не само едно възвестяване на творческите и разрушителните сили, които движат всемира и на който е подчинен и човекът, но в него е била провъзгласена и всеземночеловеческата общиария, всеземночеловеческото общожитие при всечеловеческо равенство и всечеловеческо братство, без лична собственост, без разни царства, без господари и без роби... „ И още „... Че Раят и Адът са само на Земята и за човека; Адът това е човечеството при господари и роби, а Раят това е всечеловеческото общиарство, основано на равенство и братство...”

Учението за общиарското равенство между хората не е само научно достижение, то дълги години е било практика на българската държава.

А. БЪДЕЩЕ В МИНАЛОТО

ВЪВЕДЕНИЕ

Трите стълба на българската философия Учението за Върховното единство, Учението за ДАО и Учението на Богомилите в своето единство и взаимна логическа връзка съставят базата върху която е възможно да се изградят принципите на един нов свят, нямащ нищо общо със

сегашното класово общество доминирано от парите, като всеобщ бог-господар.

Социалните възгледи на Българите обосновават такава структура и организация на държавата и обществото, при която робството и господарството са невъзможни, а ролята на парите, като всеобщ оценител е изключена. На преден план стои човекът с неговия разум и творческа сила.

Тези идващи от миналото знания имат изключително значение за днешните реалности. Те променят нашия собствен мироглед и ни дават възможност по друг начин да видим съвременния свят, да видим неговите недостатъци и да разберем какви са тъмните сили, които определят съдбата на съвременният човек. Разглеждайки принципите, на които е била устроена древната българска държавност стигаме до извода, че сегашното класово общество не е обществото на човека, парите, като всеобщ оценител имат своето отрицание и той е ТРУДЪТ. Това е било практика на българската държава и заслугата на нашите предци е, че са прозрели бъдещето и са направили необходимо това прозрение да достигне до нас.

Основни принципи на общиарството

На практика идеите на общиарството се осъществяват чрез общиарията дефинирана като „Человеческо поселение в общожитие”. Те се подреждат като: Селешни, племенни, Национални и Всеземночеловеческа общиария. Управлението на общиарията е уредено с институцията на Старейшините и Първостарейшините.

1. Равенство между хората – условие за безкласово общество.

Класовото общество се базира на първо място на презумпцията, че човека е хищно животно и лошите хора са повече от добрите. На второ място е разбирането и максимално добре използвано, че всекиму се иска да стане диктатор и че рядко би се намерил човек, който да не е

готов да жертва доброто на другите за да постигне своите цели. Не на последно място е логическото заключение, че по закона на природата правото е в силата.

Това хилядолетия се е насаждало в хората с всички средства – политически, религиозни и преди всичко със сила.

Вярно е, че човека е най-сложната и висша форма на живот, че няма двама човека с еднакви форма и качества. Това обаче не означава, че разнообразието е белег на неравенство между хората. Напротив разнообразието потвърждава равнопоставеността и равенството на хората, независимо къде са родени и какъв цвят на кожата имат.

Ето защо равенството между хората, между мъжа и жената е природно дадено на човека, но то се явява и необходима даденост във взаимоотношенията им. Равенството между хората се явява разделителната линия между класовото и безкласовото общество, необходимо условие за утвърждаване ЗА и ОТ хората общество, което да се грижи за всички свои членове и да задоволява необходимите им потребности използвайки труда като единствен и всеобщ качествен оценител в обществото.

2. Равенството между хората, между мъжа и жената е противоположно на делението им на класи, на бедни и богати, на роби и господари. Ето защо един от основните принципи на човешкото общество е премахването на разделението на хората на класи, политически, синдикални и прочие организации, на бедни и богати, на роби и господари.

Разделението на хората се прави по изкуствен път и това е резултат от вечната битка между доброто и злото, между творческите и разрушителните сили в природата и обществото.

Единственото решение на проблема е творческите сили да вземат съдбините на човечеството в свои ръце, в противен случай то е осъдено на загиване.

Човека ще бъде принуден, той вече е принуден да прояви своята проникателност и творчески гении за да обезсили разрушителните сили и постепенно да премахне разделението на хората и да тръгне по пътя на съзиданието, а не на разрушението. Път има и той е достатъчно широк и отъпкан за да се тръгне спокойно по него.

3. Началото на пътя към безкласово общество е най-труден и трудността е свързана с обезсилване на разрушителните сили и тяхното обуздаване. Базата на разрушителните сили са парите, капитала и банковата система. Зад тях стои алчността, себелюбието, властолюбието, които са неразделни качества на човека. Ето защо на първо време трябва да се премахне дразнителя за проявление на отрицателните качества на човека и да се импулсират възвишените му качества, с което ще се създадат условия за изграждане на общество за всички хора.

Първото и задължително условие за това е да се ликвидира банковата система, което ще доведе до обезсмислянето на капитала като средство за експлоатация. Крайният етап на този процес е забраната на парите във всичките им форми. Това ще доведе до ликвидиране и на последният дразнител за подтикване на лошите качества на човека и възможностите за техните изяви.

4. Вместо паричните знаци, като всеобщ критерии и еквивалент за стойност в обществото ще се въведе истинската мярка – ТРУДЪТ. Труд положен за обществено – полезна дейност, независимо в кой сектор на живота се прилага. Това налага обществото да обезпечи

задължително образование и трудово възпитание на децата и създаване на условия човека да се труди в областите, в които има наклонности. Институцията, която може да обезпечи горното е националната държава със своите служби и възможности да концентрира властови и организационни ресурси. Това по същество определя Националната държава като инструмент гарантиращ развитието на обществото и опазване правата и задълженията на отделният човек и на обществото като цяло.

Същностни характеристики на Националната държава:

1. Обществена и лична собственост върху средствата за производство и потребление;
2. Равно ползване на произведенията на общия труд;
3. Обмен на свръхпроизведеното между производителите и другите държави, но без да бъде нарушаван принципа на равноползването;
4. Съхранение и разпределение на произведенията на общия труд по формулата:

Производство–Доставка–Потребител–Производство

5. Достъпно, гарантирано от Държавата образование, здравеопазване и социално осигуряване.

Задължително образование и трудово възпитание на децата;

6. Прецизно отчитане на вложеният труд и неговото документиране;

7. Осигуряване реда и сигурността в обществото и за всички

Интегрирано общество.

Интеграцията по същество е доброволно обединение на хора, народи и обществени структури за гарантиране на тяхното ускорено развитие без роби и без господари, без

свързаните с тях ПАРИ, КАПИТАЛ и БАНКОВА СИСТЕМА.

Интеграцията осигурява благоприятни условия за развитие на националните държави, съобразно техните особености и по този начин осигурява развитие на световното общество от държави. Разнообразието между хората и народите е условие за развитие по пътя на зачитане равнопоставеността на всички хора и етноси. Условие, което създава предпоставки да се развиват положителните качества на хората и етносите, което е пък предпоставка за премахване на всякакво насилие и зависимостта на хората от КАПИТАЛА /ПАРИТЕ/. Само такова общество може да предотврати катастрофалните последици от налагане на глобалните идеи и на всеобщото господство на КАПИТАЛА. Само изграждането на интегрирано общество ще реши равнопоставеността на развитие на всички независимо от техният цвят на кожата, района в който живеят и етапа на сегашното им развитие. То ще създаде условия за хармонично развитие на човека и подходящи природни дадености за оцеляване на човечеството.

Такова общество обаче не може да дойде от само себе си! Капиталът е агресивен в налагане на волята си, но още по-агресивен е когато губи своята сила и се изплъзва из под контрола му създаденият от него ред. Силата на обединеното човечество е възможното действие за разкъсване веригите на робството наложено и поддържано от парите.

Националната държава – гарант на безкласовото общество и база на интеграцията.

Човешката раса се характеризира с безкрайно разнообразие. Разнообразие индивидуално, разнообразие групово, разнообразие в етносен мащаб. На това разнообразие се крепи и в него е заложено развитието и

решаване на индивидуалните и груповите интереси на човека в националната държава. В него е заложено условието за установяване на безкласово общество и равнопоставеност на всички хора и етноси.

Структурата, която е призвана и е в състояние да изпълни условията за установяване на безкласово общество е НАРОДНАТА ДЪРЖАВА.

Държавата в условията на интегрираното общество може да създаде всички необходими предпоставки за равнопоставеност между хората и етносите.

За да функционира нормално и със сигурност да реши изпълнение на по-горе казаното народната държава трябва да осъществи следното:

1. С предимство да бъде ликвидирана банковата система, като държавата поеме нейните функции;

2. Натрупаните средства, преди всичко парични, да се насочат за решаване на социалните потребности на хората и обществото;

3. Да се създаде нов вид управление на обществото, управление произлизащо от народа и служещо на народа. Това е принципа на старейшините, първостарейшините и Съвет на старейшините;

4. Да се смени принципа за оценка на положението на отделният човек в обществото. Труда, а не парите да стане всеобщ качествен оценител за общуване между хората и тяхното място в обществото;

5. Да се забранят всички политически, синдикални и други организации разделящи хората на групи и определящи поставеността им в обществото. Единствените форми на организация да се утвърждават и развиват семейството, фамилията и рода;

6. Да се въведе равноползването на предметите на труда по формулата: Производство – Доставка – Потребител – Производство;

7. Законите за управление на обществото да осигуряват държавна гаранция за въвеждане на принципа – „Труд според възможностите – потребление според нуждите, без нарушаване на равноползването“;

8. Закона да стане единствен силов прием в обществото. Той се прилага от Държавата посредством семейството, фамилията и Рода;

9. Изпълнителната власт в държавата се назначава от първостарейшината на съответното ниво съгласувано със Съвета на старейшините. Тя осъществява функциите на държавата в целокупният и живот, и задачи и се отчита и отговаря пред Съвета на старейшините;

10. Избора на Старейшини и Първостарейшини е перманентен процес и се осъществява от семейството, фамилията, рода и съответния Съвет на старейшините. Отзоваването на старейшини и първостарейшини се извършва от същите институции по същия начин;

11. При така осъществени функции на държавата данъчната система е излишна и се въвежда символични данъци, които са еднакви за всички. Митата – също.

Функции на държавата.

1. Тя е инструмент за управление на обществото. Акумулира и осъществява властовите и управленските си функции чрез институцията на Съвета на старейшините и първостарейшините.

2. Осъществява:

- Съхранение на произведените стоки чрез изградените държавни органи.
- Осъществява разпределение и доставка на необходимите стоки до потребителите.

Тези две дейности се извършват и координират от една държавна формация, която създава разпределителни центрове.

- Социално – осигурителна дейност. Задължително право на труд за всички.
- Безплатно и задължително образование и трудово възпитание на децата.
- Безплатно медицинско обслужване и здравеопазване.
- Измерване и документиране на вложения труд. Оценка на произведената продукция чрез вложения труд. Издава документи за обществено признато време, като оценител на вложения труд.
- Управление и дейност на Държавата.

За нормално функциониране на държавата се въвежда институцията на Старейшините и Първостарейшините. С това се създава условия за изпълнение на принципа = Властта произлиза от народа, принадлежи на народа и служи на народа =. Как се осъществява тази дейност и как функционира такова управление?

3. Семейството, фамилията, рода избират свои старейшина, който ги представлява и отстоява техните интереси;

- Старейшините на семейството, фамилията, рода съставят Съвет на старейшините на селото или квартала. Той избира Първостарейшина.
- Първостарейшините на кварталите съставят Съвет на старейшините на населеното място, който избира Първостарейшина.
- Първостарейшините на населените места съставят Съвет на старейшините на общината, който избира първостарейшина на общината.
- Общинските първостарейшини съставят Областен съвет на старейшините, който избира областен първостарейшина.
- Областните първостарейшини съставят Национален съвет на старейшините, който избира от своите среди Национален първостарейшина.

Институцията на старейшините е органа, който осъществява практическото управление и нормалното функциониране на държавата и нейните поделения. Приема закони, които са единственият силов прием в държавата, назначава държавните служители и контролира изпълнението на законите от изпълнителната власт.

Избора на старейшините и първостарейшините е перманентен процес и се осъществява на всички нива.

Б. Изпълнителна власт и органи.

Изпълнителната власт осъществява практическото ръководство и управление на Държавата. Единствен критерии за работата ѝ са законите, а чрез тях изискванията и необходимостта на човека и обществото му.

1. Кмета на населеното място се назначава от Първостарейшината, съгласувано със Съвета на Старейшините.

2. Управленската администрация на населеното място се подбира и назначава от кмета съгласувано с първостарейшината.

3. Кмета се отчита пред Съвета на Старейшините, най-малко един път на тримесичие.

4. Контрол за изпълнение на задачите от изпълнителната власт се осъществява от Първостарейшината, който процес е перманентен.

5. Освобождаването на кмета се осъществява от първостарейшината съгласувано със Съвета на Старейшините.

На общинско и областно ниво Съвета на Старейшините и първостарейшините осъществяват същата

дейност. На общинско ниво – кмет и администрация; на областно ниво – Управител и администрация.

Съвета на Старейшините на градско /селско/, общинско и областно ниво заседават най-малко един път в тримесечие. Извънредни заседания се събират при необходимост от Първостарейшината при възникнала обстановка.

Първостарейшината работи целогодишно и осъществява връзката между обществената и изпълнителната власт.

Националният съвет на старейшините утвърждава Управителен съвет и Национален Управител по предложение на Националния Първостарейшина.

Националният съвет на старейшините заседава най-малко един път на три месеца. Работи толкова дни, колкото е необходимо за приемането на нормативните актове, осъществяващи нормалното функциониране на държавата.

Най-малко два пъти в годината Национални Управител отчита пред Националния съвет на Старейшините дейността на Националната изпълнителна власт и нивото на развитие на държавата и мястото ѝ в световната общност.

Националният съвет на Старейшините може да заседава и по-често в зависимост от необходимостта на Нацията.

Националния първостарейшина осъществява постоянна връзка между обществената и изпълнителната власт и контролира работата на изпълнителната власт.

Ред и сигурност.

Законът е единствен силов прием в обществото. С него се решават всички изисквания за хармонично и без

сривове развитие на Държавата и обществото. Той осигурява спазване равнопоставеността на всички граждани и етноси в Държавата.

За да функционира закона нормално и да осъществява еднакво и равнопоставено отношение към всички в Държавата и обществото към Националния първостарейшина се изгражда орган за контрол – Национален съвет „Ред, спокойствие и сигурност”.

Националният съвет осъществява своята дейност чрез:

1. Национална полиция. Осигурява действителен контрол за спазване на закона и осигуряване на ред и спокойствие в Държавата.

2. Прокуратура и съд – с дейността им се осигурява сигурност в Държавата и безпроблемни взаимоотношения между членовете на обществото и етносите.

3. Финансов контрол – осигурява безпроблемно и възходящо развитие на стопанската дейност на Държавата и максимална трудова реализация на всички граждани.

4. Социална защита на трудовото участие на всички граждани – Трудово право, Социално осигуряване, Пенсионно обезпечаване завършилите трудовият си процес.

Ръководителите на горните звена се назначават от Националния първостарейшина и се утвърждават от Националния съвет на старейшините. Най-малко два пъти в годината се отчита пред съвета на старейшините.

5. Национална армия – орган за опазване на националните граници и осигуряване спокойното развитие на процесите в Държавата. Създава условия за националната сигурност, активно участие на Държавата в интеграционните процеси и международните връзки и взаимоотношения. Осъществява възможности за активно обучение за трудово осъществяване на подрастващи.

Армията се изгражда на принципа на наборно привличане на военнослужещите.

Ръководи се от ГЩ и оперативно командване. **(страница 30)** на ГЩ и командирите на войсковите подразделения се назначават от Националния първостарейшина и се утвърждават от Националния съвет на старейшините.

6. Митническа служба.

Осъществява материалните взаимоотношения с другите Национални държави. Ръководител на митническата служба се назначава от Националния управител и се отчита пред Националния съвет на старейшините. Той назначава екипа за осъществяване митническата дейност и връзките с другите държави, съгласува с Националния управител. Дейността на Митническата служба се подчинява на законите в Националната държава и осъществява своята дейност съгласувано със законите действащи в Държавата.

Социална защита

1. Образование и възпитание.

Образованието е задължително, издръжката се поема от Държавата. Децата след 3 годишна възраст задължително преминават етапите на образование и трудово възпитание: детски ясли; детска градина; начален курс; основен курс и среден курс. На всеки етап на обучение детето получава атестат за завършен курс и индивидуални наклонности към научния спектър. Обучението е организирано така, че децата получават и трудово възпитание съобразно заложените в тях интереси. Висше образование се получава след проведен конкурс за съответното висше училище и завършен курс на училището. Завършилите курса получават документ за съответната специалност и атестат за практическо реализиране.

До 3 годишна възраст децата са при своите родители, като майката /бащата/ получават съответно отпуск и възнаграждение, не по-малко от средната работна заплата, за отглеждане на детето и подготовката му за обучение и трудово възпитани. Отглеждане на децата е висша форма на труд и отговорност. Образованието е тясно свързано със стопанската дейност в **(страница 30.5)** Държава и осъществява съобразно изискванията на производството.

Надарените с научни наклонности осъществяват научното обезпечаване на обществото.

Управлението на образователната и възпитателната дейност се осъществява от Министерство и разклонения на министерството по Административни единици в Държавата. Министърът се назначава от Националния управител и се отчита пред Националния съвет на старейшините.

2. Физкултура и спорт.

Ръководството се осъществява от Комитет за младежта и спорта и Национални федерации по отделните видове спорт. Комитета за младежта и спорта е подчинен на Министерския Съвет и ръководителя му се назначава от Националния управител. Националните федерации са изборни и се отчитат пред Комитета за младежта и спорта.

Министерството на образованието и Комитета за младежта и спорта работят съвместно и осъществяват хармонично развитие на младежта.

3. Медицинско обслужване и профилактика.

Медицинското обслужване и профилактиката са безплатни, а медицинската профилактика е и задължителна. Най-малко един път в годината всички граждани преминават на профилактически преглед. Всяко учебно заведение има медицински пункт и обслужващ лекар, това се отнася и за всеки трудов колектив.

Медицинското обслужване се ръководи от Министерство. Министъра се предлага от Националния Управител и се утвърждава от Националния съвет на старейшините. Министъра се отчита пред Министерския съвет.

4. Пенсионно осигуряване.

Осигурява дълголетие и активното участие в живота на Националната държава на хората с напреднала възраст и излезли трайно от трудовия процес. Ръководство на тази дейност се осъществява от Държавен комитет „Пенсионно осигуряване”. Пенсионното възнаграждение е най-малко в размер на средната работна заплата и зависи от прослуженото време.

Ръководителя се назначава от Националния Управител и се отчита пред **(страница 31.5)**.

5. Застрахователна дейност.

Осъществява се единствено от Държавата. Създава сигурност на обществото и неговите членове при изпълнение на задачите изпълнявани в Държавата. Застраховането е безплатно и задължително – държавата поема всички застрахователни разходи. Осъществява се чрез ДЗИ, ръководителя на който се назначава от Националния Управител и се отчита пред **(страница 31.5)**.

6. Спестовна дейност.

Държавата осигурява сигурност на спестяванията на членовете на обществото и на обществото като цяло. Осъществява се от ДСК, ръководителя на която се назначава от Националния Управител и се отчита пред **(страница 31.5)** и Националния съвет на старейшините.

Спестовната дейност е тясно свързана с резултата от труда и развитието на националното стопанство.

Трудова заетост.

Правото на труд е неотменимо задължение на Националната държава. Труда е издигнат на нивото на качествена характеристика на всеки член на обществото и се гарантира от Държавата. Той е единственият посредник в обществото и осъществява комплексните взаимоотношения между членовете на обществото.

а. Национално стопанство.

Първото и задължително условие на националното стопанство е да отговаря на интелектуалните възможности на нацията и да задоволява нуждите ѝ от:

- Трудова и интелектуална реализация на народа и на всеки гражданин;
- Да задоволява потребностите на обществото и на всичките му членове;
- Да осъществява връзките на нацията с другите национални общества;

- Да решава възможностите за трудово възпитание на децата;

- Да се развива и опазва фауната и флората на територията на Държавата и Земята изобщо;

- Да осигурява висок стандарт на живот на населението и хармонично развитие на нацията;

- Да гарантира безопасен и здравословен труд и висока производителност на труда;

- Да се изгражда и развива на базата на науката и да осигурява развитието ѝ. Развитието на нацията и устройството на Държавата да се осъществява на достиженията на науката и техниката.

База за развитие на националното стопанство служат природните дадености и човешките ресурси на Държавата.

- Територия и свързаните с нея атмосферни условия – температура, валежи, почва, плодородие, надземни и подземни дадености;

- Подземни богатства – залежи на въглища, метали, нефт, газ и др. скални облицовъчни и строителни материали;

- Водни ресурси и възможности за тяхното използване: Море, реки, езера, термални и **(страница 32.5)** води, язовири;

- Използване релефа на територията за туристически, балнеолечебни с енергийни цели;

- Слънце, движение на въздуха, валежи /дъжд, сняг/.

б. Човешки ресурси.

Без човека няма общество, респективно няма никаква нужда от национално стопанство. Взаимната зависимост между човека и необходимостта за задоволяване на неговите материални и морални потребности определя изискванията за съществуване и качествена характеристика на националното стопанство. Стопанство

без човека е излишно и поради това човека е първата и основна база за обществото и неговото стопанско осигуряване. Щом това е така изискванията на стопанството са свързани единствено и само за осигуряване на условия за хармонично развитие на човека и обществото, което го обслужва. Ето защо стопанството се устройва в зависимост от качествената характеристика на обществото – количество хора и структура в работоспособна възраст – мъже-жени, в детска възраст и в пенсионна възраст.

Изграждането и развитието на националната икономика се подчинява на следните принципи:

1. Собствеността върху средствата за производството и потребление е обществена и лична /семейна/. Обществената собственост се ръководи от Държавата чрез съответните държавни институции. Контрол за нейната принадлежност, развитие и ползване се осъществява чрез институцията на старейшините.

Личната /семейната/ собственост се ръководи от старейшината на семейството и се използва единствено за личните потребности на членовете на семейството. Контрол върху нейното правомерно ползване и съхранява се осъществява от семейството.

Обществената и личната /семейната/ собственост е неприкосновена и защитена от закона.

2. Структурата на националното стопанство отговаря на изискванията за осигуряване потребностите на обществото и отделния човек, от:

- Решаване социалните му потребности;
- Задоволяване принципа за правото на труд на всеки член на обществото и трудово възпитание на децата;
- Осигуряване на материални възможности за развитие на науката и усвояване на природните дадености на земята, водата, въздуха, космоса, вселената;

- Осигуряване материалната база за интеграционни връзки с други национални общества, държави и народи;
- Осигуряване на възможности за възпроизводство и развитие на отраслите на стопанството;
- Пълноценно и екологично използване на природните дадености;
- Оптимално разположение на територията на Държавата и хармонично развитие на всички региони в Държавата;
- Осигурява материалните условия за безпроблемна приемственост между поколенията;
- Осигурява възможности за връзки между Националните държави в интегрираното международно общество;
- Осъществява връзките между хората в обществото и връзките между интегрираните общества. Осигурява развитие на обществото и все по-пълно задоволяване нуждите му на всеки етап на неговото развитие.

Заклучение

Края на 20 век и началото на 21 век поставят началото на осъществяване плана за пълно подчиняване на човечеството на парите и на техните притежатели. Налагайки „Глобализма” като човешко общество (**страница 34.5**) елит цели обезличаване на всички етнонационални структури и налагане на режим, който издига силата на парите на невиджани висоти и превръщане на човека в РОБ, който няма свое лице, произход, съдба и може да играе само слугинска роля спрямо управляващият елит.

Не е необходимо човек да е пророк за да види и предскаже печалния край на човечеството, ако не се спре (**страница 34.5**) на парите и техните притежатели при

налагане на глобалното общество в света на човека. Подчиняването на всички и всичко на парите. Безконтролно налагайки парите във всички сфери на човешкия живот, в същото време оставяйки след себе си осакатени човешки души и тела, отровена земя, вода и въздух, това води човека и неговата среда към гибел, налагащите този ред непрекъснато измислят претексти за успеха му и ако проследим историята стигаме до един и същи извод на действие резултатите от което действие са плачевни за човечеството, но в същото време увеличават капитала и силата му. Непрекъснатото дрънкат оръжие и насаждат повсеместно зло между хората, изкарват на преден план низките качества на човека – неговата алчност, завист, злоба и омраза към другите хора, с такива методи си служат юдеите – някои ги наричат ЖРЕЦИ, други КАПИТАЛИСТИ, но те са едни и същи от които струи ЗЛОСТ и ОМРАЗА към човека от останалите ЕТНОСИ, но и към собственият си народ – европейският. Достатъчно е само да споменем за ХОЛОКОСТА /Човешко жертвоприношение на бог ИЕХОВА-ИШКУР/ за да прозрее истината за тяхното отношение към човека, което на всички езици се натича ГЕНОЦИД и е насочен към ограничаване броя на човешкото присъствие на Земята.

Тяхното действие продължава и сега и е онагледено от разгърналата се под формата на борба с тероризма, с нищо необоснована война в Ирак, набезите над Сърбия, заканите към Иран, отстраняване на Русия, Индия и Китай от определяне на световния ред, незачитане и пренебрегване на ООН, като световна организация.

Българският род винаги е стоял на пътя на силите налагащи парите като световно управление и на обезценяването на човека като висш разум. Българският ГЕН е достатъчно мощен и издръжлив, какъвто няма нито

един етнос за да устои и този път на напъните за ликвидирането му.

Седми век насилствено се налага на българския род чувството за малоценност, насажда се национален нихилизъм, прогонва се младото поколение от родната територия за да не остане и един човек с български дух и борбеност за доброто на човека и недопускане успех на носителите на злото – юдейския елит, който с тайно общество „Сионски мъдреци” и явни негови поделения, като клуба на **(страница 34.5)** и масонските ложи ръководят тези процеси.

В известна степен насаждането на нихилизъм у младото българско поколение има успех. Масово се шири парадигмата измислена от враговете на българския род „Българите са едно крадливо и пръдливо племе”. Това се повтаря и от български учени глави за да е страшно и опасно за българите. Може съвсем точно и отговорно да се каже, че горното не е вярно, българите нито са крадливи, нито са пръдливи, а тяхната доброта достигаща до наивност винаги е използвана от враговете за да се насажда нихилизъм.

Има още една наложена ни от тях парадигма, която се намира като бумеранг в умовете на някои учени българи и се употребява от тях, когато някой запознал се с историческото и културното българско наследство се опита да надигне глас срещу насаждането на нихилизма, а именно: „Тези хора смята, че от Усура чак до Мисури са все ОНОГОНДУРИ”. С това се пресичат опитите да се противостои на обезценяването на българския род и се даде поне на младите българи в училище знания, които са оставили нашите предци за присъствието на българите на планетата Земя. А това присъствие, вече изяснихме в погоре написаното е значимо и определящо

цивилизационните устои на човека в процеса на своето развитие.

От изключителна важност е всички, които имат българско самочувствие, да се замислят не е ли време да се спре процеса за насаждане на национален nihilизъм и обезличаване историческото наследство, което са оставили нашите предци и значението на това наследство за човешкото развитие и неговото бъдеще. Историята на българския род дава пътя за бъдещето на човека и то се основава на премахване парите като всеобщ оценител и заменянето им с единствения качествен оценител на човека – ТРУДЪТ. Да се премахне господарството и робството и установяване задължителното обучение и трудово възпитание на децата. Това ще даде възможност да планетата Земя да се възцари РАЯТ и хората да живеят щастливо в прекрасна и екологична природна среда.

КРАЙ